

בית כנסת "אדרת אליהו" ע"ש הח' אליהו בן הח' ראובן משה קליין ז"ל

עלי אדרת אליהו

בס"ד, שבת ראש השנה תשפ"ד
גיליון 244

אהבת חברים

בגיליון זה:

אהבת חברים

רב הקהילה, הרב אסף הר-נוי

האם מותר לעקור עץ פרי בשביל

לפנות מקום לבניית סוכה?

רב הקהילה, הרב אסף הר-נוי

הלב היהודי הדומע של מרקש

יואל קוטנר

זה היום תחילת מעשיך

יהודה ליבוביץ

ברכות הודאות והודעות

הוועד

בעוד ימים בודדים יגיע יום הדין, היום בו נעבור כולנו לפני הקב"ה כבני מרון, כבקרת רועה עדרו המעביר צאנו תחת שבתו.

כיצד מתכוננים ליום נורא ואדיר כזה? כיצד נעמוד בדין מול מלך מלכי המלכים, אשר הכל גלוי וידוע לפניו?

במישור הפרטי מקובלים אנחנו שתשובה, תפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה, אך ישנו עניין נוסף עליו ניתן לעבוד ולתקן במישור הציבור-קהילתי.

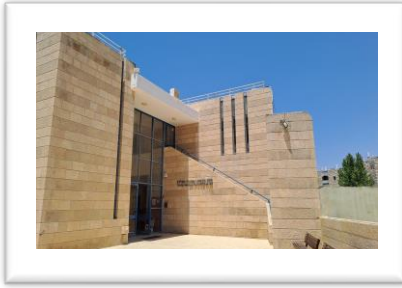
מטבע חייה של קהילה, של קבוצת אנשים הקשורים זה לזה, ישנם הרבה חילוקי דעות, ויכוחים, ולפעמים גם כעסים והקפדות. האחד מיצר על החזן שמאריך והשני על זה שמקצר, האחד מקפיד על חברו שמדבר והשני מקפיד על זה שמקפיד. בכל חברה ישנן סיבות רבות לשלל מחלוקות וקינטורים, ובוודאי בבית הכנסת.

אם נותיר את המחלוקות בעינן, וכל אחד מאיתנו ייגש אל הדין כאיש בודד הנבחן על פי מעשיו האישיים - לא נוכל להחזיק מעמד. דווקא עמידה משותפת, כציבור איתן הקשור זה לזה, תסייע לכולנו להיסקר בסקירה אחת לפני הקב"ה, ובעז"ה לצאת זכאים בדין.

ערב תחילתה של שנה חדשה, נדרש כל אחד מאיתנו לשים מאחור את הקינטור והכעס ולבחור דווקא באהבה ובקבלה. אחדות ושלוש שלנו כאן למטה הם שיגרמו לעמידתנו יחד למעלה, בדין, ויובילו לצירופה של מידת הרחמים.

שנה טובה ומתוקה וכתובה וחתימה טובה לנו ולכל בית ישראל!

אסף הר-נוי



**מוסף מיוחד לרגל 40 שנה
לקהילת "אדרת אליהו"**

האם מותר לעקור עץ פרי בשביל לפנות מקום לבניית סוכה?

הרב אסף הר-נוי - רב הקהילה

שאלה שנשאלה ע"י אחד מחברינו שגר בבניין עם חצר משותפת ובה עץ לימון "ותיק". בהתקרב חג סוכות הוא רוצה לבנות את סוכתו באותה חצר אך אינו יכול בשל עץ הלימון שתופס שם מקום גדול. **נשאלת השאלה- האם מותר לו לעקור את עץ הלימון כדי לפנות מקום לבניית הסוכה?**

הקדמה¹:

לחכמינו היה יחס חשוב ומכובד לעצי הפרי שבארץ ישראל. על הנוטע עץ פרי אמרו חכמים² שהוא הולך בדרכיו של הבורא, שכן הקב"ה מתחילת בריאת העולם עסק בנטיעת עצי פרי, שנאמר: "ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם". ואף ישראל בשעה שנכנסים לארץ צריכים להידבק במידותיו ולנטוע עצי פרי, וזהו שנאמר: "כי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל".

מהצד השני- כאשר עוקרים עץ פרי שלא כדין, מתעורר צער בכל העולם, וכן אמרו חז"ל³ שבשעה שעוקרים עץ פרי שעושה פירות, קולו הולך מסוף העולם ועד סופו, אלא שאין קולו נשמע.

האיסור לעקור עץ פרי:

מן התורה ישנו איסור לעקור עץ פרי, וכל העוקרו במזיד לאחר שהזהירוהו עדים, אפילו אם העץ שייך לו, כיוון שעשה איסור היה נענש במלקות⁴. האיסור המקורי של עקירת עצי פרי נאמר בתורה כהוראה לחיילים, שאפילו בזמן שהם צרים על עיר האויב- לא יעקרו ולא ישחיתו את עצי הפרי⁵, אמנם הוא נכון לכל **אדם בכל זמן**.

אולם, ישנם מקרים מסוימים שנזכרו בהלכה, בהם מותר לעקור עצי פרי:

1. דווקא עץ שנותן הרבה פירות נחשב ל"עץ פרי":

כל האיסור אמור דווקא לגבי עץ פרי שעדיין מניב פירות, אבל אם העץ הזדקן או חלה, עד שכמעט ואינו מניב פירות, פקע ממנו דין עץ מאכל ומותר לעוקרו. וקבעו חכמים שמעת שהעץ נחלש עד שאינו יכול להניב אפילו קב(1.176 ק"ג) פירות בשנה, פקע ממנו דין עץ פרי ומותר לעוקרו. ובעץ זית ישנו דין מיוחד, שמפאת חשיבותו אפילו אם מוציא רק רבע הקב(294 גרם), כבר אסור לעוקרו.

2. עקירת העץ לצורך רווח או לצורך מקומו:

איסור עקירת עץ פרי נאמר בתורה בלשון השחתה, "לא תשחית את עצה", ומזה למדו שכל זמן שהעקירה אינה נעשית לשם השחתה, אלא לשם תועלת חשובה

¹ בתשובה זו נעזרתי רבות בתשובה שכתב הרב אליעזר מלמד על שאלה דומה שנשאל בעניין.

² מדרש ויקרא רבה כה, ג.

³ פרקי דרבי אליעזר ל"ד.

⁴ רמב"ם הל' מלכים ו, ח'.

⁵ דברים כ, יט-כ: "כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה, לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן, כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת, כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור". יש שהסבירו שהאיסור מופנה דווקא לחיילים משום שפעמים רבות מתוך סערת המלחמה מתפתח בקרב החיילים יצר נקמנות והשחתה והם עלולים לכרות את העצים שמסביב. אולם לרוב המחלט של הפוסקים האיסור הוא על כל איש ישראל.

ששווה הרבה יותר מהעץ, אין איסור לעקור את העץ, שכן אין זו השחתה אלא כך הוא דרכו של עולם. על פי זה נפסקה הלכה, שאם אדם צריך את מקומו של העץ, כדי לבנות לעצמו בית דירה או להרחיבה, מותר לו לעקור את העץ.⁶

3. כריתת עצים וענפים לצורך מצווה:

לצורך מצווה מותר לעקור עץ פרי. למשל, מותר לעקור עץ פרי לצורך הרחבת בית כנסת או לבניית מקווה טהרה, ואף לדעת אלו שחוששים בדרך כלל להתיר עקירת עץ פרי מפני הסכנה הסגולית שבדבר, לצורך מצווה הקלו וכתבו שאין כל סכנה.⁷

גם מצוות סוכה היא צורך מצווה, אלא שיש מקום להסתפק לגביה משום שמדובר במצווה שמתקיימת שבוע בלבד, ולעיתים אפשר לצמצם את גודל הסוכה ולא יצטרך לעקור את העץ.

הסכנה שבעקירת עצים גם במקום שמותר מצד ההלכה:

גם במקום בו מותר מצד הדין לעקור עץ פרי (כפי שהתברר לעיל), עדיין מצאנו מסורת ביד חז"ל, שכל העוקר עץ פרי מסתכן בנפשו. מפני שנאמר: "כי האדם עץ השדה", וכל הפוגע בעץ פרי שמעניק פירות וחיים לבריות, מסכן את נפשו. וכן מסופר בגמרא⁸ שאמר רבי חנינא- שהבן שלו מת בגיל צעיר מפני שקצץ תאנה לפני זמנה. וכן מובא באחד מספרי הקבלה, שעל כל עץ פרי ישנו ממונה בשמים, וכשעוקרים אותו לפני זמנו, אזי הוא צועק דין על מי שעקרו ממקומו.⁹

בגלל חשש זה היו רבנים שנזהרו שלא להורות לעקור עצי פרי, גם כאשר על פי ההלכה מותר לעוקרו¹⁰, ויש שכתבו שבמקום בו מותר הדבר על פי ההלכה- גם סכנה אין בדבר.¹¹

כלל נקוט בידינו- "חמירא סכנתא מאיסורא", ולכן כדי להימנע מכל צל של סכנה, נכון מאוד לחוש ולהשתדל- שגם במקום בו מותר לעקור את העץ על פי ההלכה- עדיף לבצע את העקירה על ידי נוכרי.

הלכה למעשה- יש איסור מן התורה לעקור עץ פרי ובנוסף יש סכנה בדבר. במקום שהעקירה נעשית לשם רווח גדול כגון הרחבת בית וכד' או לצורך מצווה- אין איסור מהתורה, אולם יש שכתבו שעדיין יש סכנה בכך.

מצוות סוכה היא מצוה חשובה אלא שיש להסתפק אם מותר לכרות עץ פרי בשבילה שכן היא מצווה לשבוע אחד בלבד. לכן, הרוצה לעקור עץ בגינה כדי שיוכל לבנות שם את סוכתו נכון לכתחילה שישתדל למצוא גוי שיעקור את העץ בשבילו.

6. בגמ' בב"ק צא, ב, למדנו- "אמר רבינא: ואם היה מעולה בדמים מותר", והכוונה שאם קורות העץ שווים יותר מן הפירות שהוא מניב, מותר לעקור את העץ. והרא"ש שם כתב, שגם אם היה צריך את מקומו של העץ, מותר לעקור. והכוונה שצורך המקום גדול מאוד, ושוויו רב באופן משמעותי מתפוקת העץ. וראו גם בט"ז (יו"ד קטז, ו), וכן פסק החיד"א (חיים שאל ח"ב כ"ב), וכן דעת השבות יעקב (ח"א קנ"ט), וכן משמע בערוך השולחן (יו"ד קטז, ג). אולם בשו"ת חוות יאיר קצ"ה משמע קצת לחומרה.

⁷ שאלת יעבץ ח"א ע"ו, ובשו"ת 'דברי-חיים' ח"ב יו"ד נ"ז.

⁸ בבלי, בבא קמא צא, עמוד ב'.

⁹ מאה שערים לרקנאטי שער פ"ח, וכן מובא בצוואת רבי יהודה החסיד(סימן מה'), שהיה אחד מגדולי מקובלי אשכנז הראשונים, ובצוואתו מפורטות אזהרות שונות. אחת מהן היא, שיש להיזהר שלא לקוץ עץ פרי.

¹⁰ ראו שו"ת 'מנחת-אלעזר' (ח"ג י"ג). ואמנם, רבים מהפוסקים כתבו שכל עיקרה של הסכנה הוא רק כאשר על פי ההלכה אסור לעקור העץ, אבל במקום שמותר, אין כל סכנה

¹¹ ט"ז (יו"ד קטז, ו), 'כנסת-הגדולה' (שם), חיד"א (חיים שאל ח"א כ"ג), 'חתם-סופר' (יו"ד ק"ב), ועוד.

הלב היהודי הדומע של מרקש

יואל קוטנר – ע"פ מאמר של איבט מילר



Enablio

www.delcampe.net

שמה של העיר מרקש עלה לכותרות במוצ"ש עקב הרעש הנורא (6.8 בסולם ריכטר) שפקד את אזור הרי האטלס שבמרקו. ע"פ הדיווחים האחרונים בשעת הכתיבה של שורות אלה, מספר הנספים מתקרב ל-2,000, ומספר הנעדרים לא ישוער. ההרס רב והנפגעים רבים. צוותי חילוץ ומשלחות של סיוע רפואי והומניטרי ישראליים ממתינים לאור הירוק ממשלת מרוקו להמריא כדי להושיט יד להציל נפשות.

מרכז רעידת האדמה נמצא באזור הרי האטלס הגבוהים, כ-70 ק"מ דרומית-מערבית למרקש, העיר הרביעית בגודלה בממלכה. ההרס רב בעיר, כולל ב"מלאח", הרובע היהודי שפעם היה הבית של אחת הקהילות היהודיות הגדולות בעולם הערבי לאורך מאות בשנים. לאור זאת להלן סקירה היסטורית של המלאח.

היהודים הראשונים שהגיעו למרוקו היו, ככל הנראה, פליטים שברחו מערבה מא"י אחרי חורבן בית ראשון (586 לפנה"ס). עם זאת, היו גם היו אגדות שיהודים הגיעו מהארץ בימים קדומים יותר כדי לקנות זהב או להילחם בפלישתים שהודחו מהארץ. הממצאים הארכיאולוגיים הכי קדומים המציינים נוכחות יהודית במרוקו הם מצבות חקוקות בעברית בשרידי העיר הרומאית וולוביליס במרוקו.



בית הקברות מיארה

אבן-חלדון (1332-1406) חכם איסלמי סוני של ימי הביניים כתב שמספר היהודים היה כה רב והשפעתם כה משמעותית ששבטים ברברים התגיירו בהמוניהם. מחקר עדכני יותר מצביע על מקורות הקהילה היהודית במהגרים/מבקרים מא"י.

מרחבי מרוקו נכבשו לרב במאה השביעית לספירה ע"י הלוחם הנוראי אבו-על-מוהג'יר דינר אל-אנסרי. הוא וחייליו הטילו אימתם על השבטים הברברים להתאסלם ותוך דור אחד מרוקו כפי שהיא כיום הפכה כמעט למוסלמית בלבד. האוכלוסייה הנוצרית נעלמה כמעט כליל ורק היהודים עמדו בסירובם להמיר את דתם והתעקשו לנהל את חייהם ע"פ אמונתם ואורח חייהם המסורתי.

לרב, המנהיגים המוסלמים סבלו את נוכחות היהודים, אם כי בסטטוס של ד"מי בלבד. על היהודים הוטל מס ד"מי מיוחד יחד עם מגבלות לגבי המקצועות היוקרתיים שנאסרו עליהם. גורלם של היהודים השתנה מעת לעת. לעתים הותר להם להתגורר בערים מרוקאיות ולפעמים נאלצו לעקור את מגוריהם. בשלטונו של יוסוף אבן-תשפין (1061-1106) למשל, כל יהודי שנמצא עושה את הלילה במקדש הוצא להורג.

תולדות יהודי מרוקו מלאים בתקופות של שקט ודו-קיום יחסי יחד עם התקפות אנטי-יהודיות אכזריות. בשנת 1033 פרץ פוגרום בעיר פז ובו נהרגו כ-6000 יהודים. פוגרום עוד חמור יותר פרץ במקדש ב-1232. היסטוריונים יודעים לספר על פוגרום בפז בשנת 1465 ובו נספו כמעט כל יהודי העיר כולם.

במאה ה-15, נקט הסולטאן אמצעים להגן על יהודי פז והזמין אותם לעבור לגור באחוזת הממלכה המכונה מלאח. בעברית מלאח הוא גם מלח העברית ולפי אחת הסברות אותה אחוזה שימשה אתר לאחסון המינרל החשוב. לאחר מכן נוסדו "מלאחים" בערים נוספות, לרבות במקדש.

ידוע כי יהודי ספרד ברחו לצפון אפריקה להימלט מהרדיפות החוזרות ונשנות בחצי האי האיברי. אחרי גרוש היהודים ב-1492 טפטף הגירה יהודית למרוקו הפך למבול. יהודי ספרד (וגם מפורטוגל מאוחר יותר) נהרו לקהילות היהודיות במקדש. מקדש שימשה יעד פופולרי במיוחד.

רק אחרי דורות רבים התמזגו המהגרים עם המקומיים שכינו את עצמם "תושבים", ואילו המהגרים נקראו "מגורשים". התושבים דיברו בדיאלקט שכלל מלים עבריות יחד עם מלים מרוקאיות ששאלו מהשבטים הברברים. המגורשים דיברו בדיאלקט ערבי שונה וגם בלדינו הייחודית. שתי הקהילות חיו זו בצד זו, אך התפללו בבתי-כנסת נפרדים בהתאם למנהגם. אחד מבתי-הכנסת הידועים והיפים הוא ה"צ'לאת אל עזמה" (בית-כנסת הזרעים) שהוקם ע"י יהודים ספרדים.



בית הכנסת צלאת אל עזמה

עד שנות ה-20 של המאה הקודמת, המלאח של מרקש היה הבית של הקהילה היהודית הגדולה ביותר במדינה שמנה עשרות בתי-ספר יהודים ובתי-כנסת. היא הייתה למרכז ללימוד התורה והקבלה. בה בשעה שיהודים במלאחים אחרים במרוקו סבלו מגלי אלימות ועוני, שפר גורלה של קהילת מרקש. במפקד אוכלוסין משנת 1947, יהודי מלאח מרקש מנו למעלה מ-50,000 נפש.

בימי מלחמת העולם השנייה ותחת כיבוש ממשלת וישי, נצטווה הסולטן מוחמד החמישי להטיל על היהודים בממלכה את אותן הגזרות שהוטלו על יהודי וישי בצרפת. המלך סירב בכל תוקף באומר "אין יהודים במרוקו. יש אזרחים מרוקאיים" בלבד. למרבה הצער הסובלנות ידעה גבולות וכשבעלות הברית פלשו לצפון אפריקה ב-1942, פוגרומים אנטי-יהודיים פרצו בכל המדינה. יהודים זרים שברחו מאירופה נכלאו במחנות ריכוז.

עם קום המדינה שוב פרצו גלי אלימות כנגד היהודים – במיוחד בערים דז'ראדה ואוג'דה. עשרות נרצחו והמונים נפצעו. הייתה זו רק ההתחלה של ההתנכלות ביהודים. יהודי מרקש שהרגישו יחסית בטוחים מאימת העוינות האלימה בכל זאת הצטרפו ליציאת היהודים ממרוקו כשפניהם למדינה היהודית. עד שנת 1956 עזבו אלפי יהודים מידי שנה, ובשנת 1956 כשמרוקו קיבלה את עצמאותה, נאסר על היהודים לעזוב את המדינה. למרות זאת ולאור הספק שארצם תגן עליהם, עלו יהודים בעליה סמויה. בין 1948-1971 עלו ארצה למעלה מרבע מיליון יהודים ממרוקו.

למרות העלייה ההמונית, במרקש ובעוד מספר ערים במרוקו נשאר קהילות יהודיות קטנות. לפי האומדן ב-2020 ישבו במרוקו כ-2000 יהודים, מהם 250 המרקש.

כידוע בשנים האחרונות תיירות ישראלית למרוקו צברה תאוצה (טיול שורשים) והמלאח במרקש הפך יעד מתייר פופולארי. הוא מושך אליו תיירים מכל העולם לחוות את הסמטאות והכיכרות ובתי-הכנסת היפהפיים.

אירוע מעניין קרה בשנת 2017 כשרשויות העיר החליטו להחליף את שמותיהם היהודים ההיסטוריים של רחובות ואתרים במלאח בשמות ערביים. ביזמת נציג קהילת מרקש נפגש המלך מוחמד ה-6 עם יהודי הקהילה ושמע את תלונותיהם. בלי היסוס, הוא הורה לעירייה להחזיר את השמות כבראשונה.

בנימה אישית, יש לי קשר נפשי עם יהודי מרקש. בעת טיול מאורגן לפני 6 שנים התאשפזתי בבית חולים בעיר ויהודי הקהילה נרתמו לתמוך בי ובפנינה. הם הביאו מידי יום ארוחות כשרות וראש הקהילה ג'קי קדוש (שיזם את הפגישה הנ"ל עם המלך) דאג לבקר אותי כל יום ושיתף אותי בעדכונים היומיים מפי מנהל בית החולים. על גמילות החסדים שגמלו אותי אני אסיר תודה ומתפלל לשלומם של היהודים היקרים – ק"ק מרקש. הצטרפו אנא לתפילותיי.

זה היום תחילת מעשיך

יהודה ליבוביץ

תיקנו חכמים בנוסח התפילה של ראש השנה: "זה היום תחילת מעשיך זיכרון ליום ראשון".

ומסבירה הגמרא (ר"ה כז, א): "אמר רב שמואל בר יצחק: כמאן מצלין האינדנא: (=כמי אנו מתפללים עתה) 'זה היום תחילת מעשיך זיכרון ליום ראשון', כמאן - כרבי אליעזר, דאמר: בתשרי נברא העולם".

וביאר הר"ן (על הרי"ף על הסוגיה שם): "ויש לשאול: למה אדם נידון בראש השנה יותר מבשאר דברים? ותירוץ דבר זה למדנו בפסיקתא (כג) בשם רבי אליעזר בפסוק: 'דרשו ה' בהמצאו דתניא: בעשרים וחמשה באלול נברא העולם... ולפי זה, 'זה היום תחילת מעשיך' על יצירת אדם קא אמרינן, אבל בכ"ה באלול תחילת בריאת העולם..."

ועדיין יש לשאול, מדוע אנו מתפללים: "זה היום תחילת מעשיך זיכרון ליום ראשון", אם אין זה תחילת המעשים אלא היום הששי לבריאה?

וביאר הרבי מחב"ד, הרב שניאורסון, שהטעם לכך הוא מפני שתכלית בריאת העולם ומשמעות בריאתו אינה אלא בבריאת האדם. כלומר, האדם אינו נזר הבריאה בלבד אלא הוא היחיד הנותן משמעות לבריאה, ולכן נכון לומר "תחילת מעשיך" רק על היום שנברא בו האדם כי הוא הנותן תוכן לעולם. וזאת מפני שהאדם הוא היחיד בכל יצורי מטה ומעלה שיש לו בחירה, על כן הוא היחיד שיכול לקבוע בדעתו מה יהיה בעולם ולפיכך כל העולם תלוי בו. ולא עוד אלא שמעשיו משפיעים על הבריאה כולה ועל גורלה וכפי שראינו בימי המבול שמעשי השחיתות של אותו דור הביאו לא להשמדת האנושות בלבד אלא אף להשחתת העולם כולו, ולעומת זאת צדקותו של נח הצילה את העולם כולו מאבדון.

וכך כותב הרמח"ל במסילת ישרים (פרק א): "ואם תעמיק עוד בענין תראה כי העולם נברא לשימוש האדם. כי אם האדם נמשך אחר העולם ומתרחק מבוראו, הנה הוא מתקלקל ומקלקל העולם עמו. ואם הוא שולט בעצמו ונדבק בבוראו ומשתמש מן העולם רק להיות לו לסייע לעבודת בוראו, הוא מתעלה והעולם עצמו מתעלה עמו. כי הנה עליו גדול הוא לבריות כולם בהיותם משמשי האדם השלם המקודש בקדושתו יתברך, והוא כענין מה שאמרו חכמינו זיכרונם לברכה בענין האור שגנזו הקדוש ברוך הוא לצדיקים וזו לשונם: (חגיגה יב) 'כיון שראה הקדוש ברוך הוא אור שגנזו לצדיקים, שמח, שנאמר: 'אור צדיקים ישמח'. ובענין אבני המקום שלקח יעקב ושם מראשותיו אמרו (חולין צב): 'אמר רבי יצחק מלמד שנתכנסו כולן למקום אחד והייתה כל אחת אומרת, עלי יניח צדיק ראשו'. והנה על העיקר הזה העירונו זיכרונם לברכה במדרש קהלת (רבה ז) שאמרו זה לשונם: "'ראה את מעשה האלוקים' (קהלת ז), בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו, ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי".

ומכאן האחריות הגדולה המוטלת על האדם שבבחירתו בין טוב ורע, ובכוח התשובה הבאה מבחירתו, קובע הוא לא את גורלו בלבד אלא את גורל העולם כולו. ולכן יום דינו של האדם הוא יום הדין של העולם כולו ויום בריאת האדם הוא היום הנקרא: "יום ראשון" לבריאה כולה.

40 שנה לקהילת "אדרת אליהו"

בראש השנה ה'תשמ"מ מתקיים בפעם הראשונה מניין ברוב עם בבית הספר ממ"ד א' (לימים ארץ הצבי). רבני השכונה משתתפים בהכנסת ספר התורה הראשון של הקהילה.



ראש השנה ה'תשמ"ה עוברים לאולם ספורט של בית הספר גילה ג' (לימים אריאל)



הנחת אבן הפינה לבית הכנסת אדרת אליהו



חנוכת הבית: נכנסים למבנה הקבע של הקהילה



הרכבת ארון הקודש הושלמה



הנחת אבן הפינה של משכן אריאל



חתונה באדרת אליהו



בר מצווה באדרת אליהו



יום העצמאות תשס"ו



בתשעה באב עם הילדים...



יום העצמאות תשע"ה



יום ירושלים תשס"ו



הכתרת מורנו ורבנו הרב אסף הר-נוי שלט"א - תשע"ז



הכתרת מו"ר הרב אסף הר-נוי



פורים תשע"ז



יום ירושלים תשע"ז



פורים תשפ"ג



מזל טוב



- מזל טוב למשפחת קוז'בסקי לרגל הולדת הנכד.
- מזל טוב למשפחת עוזיאל לרגל בר המצווה של יהונתן.
- מזל טוב למשפחת יופה לרגל אירוסיו הבן יעקב.
- מזל טוב למשה-משולם ומזל קליין לרגל הולדת הנכד אליה יעקב, בן לידידיה ואביה.

- אנחנו משתתפים בעצרו של חברנו אודי פרץ על פטירת אמו איבון כמונה אביבה ע"ה.
- אנחנו משתתפים בעצרה של משפחת רודמן על פטירת כלתם שירה ע"ה, אשתו של דוד.
- אנחנו משתתפים בעצרו של חברנו חיים כאהן על פטירת אביו ז"ל.



**רב הקהילה, וועד בית הכנסת מאחלים
לכל המתפללים ולכל תושבי גילה:
שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה.**



law.golan@gmail.com
yehuda.lebovich@gmail.com
eliahouk@gmail.com
nirekal@walla.com
yoavshap89@gmail.com

0546691911
0526448094
0545723801
0502017023
0508854785

אריאל גולן
יהודה ליבוביץ'
אליהו משה קליין
ניר קלמנוביץ
יואב שפירא